

Rigtighed, som Paastande fra deres Side, der i Genhold til § 4 troe, at kunne gjøre fortrinlig Ret gjældende i Bederlaget med Forbigaaelse af den oprindelige Negerherre, skulle være fremsførte for den, som til sammes Modtagelse af ham bemyndiges. Begjærer Nogen Udskrift af, hvad han i saa Henseende har fremsført, bliver en saadan at meddele ham.

§ 3.

Det overdrages en Commission, bestaaende af Gouverneuren og Justitiarius i den vestindiske Landsøverret samt som 3die Medlem for hvert District en af Borgerraadet dertil valgt Mand, deels at prøve de i § 2 ommeldte Lister og de Beviisligheder, hvortil de støtte sig, samt om fornødent at see dem rettede, inden de fremlægges til almindeligt Eftersyn, deels at paakjende endelig og uden Appel alle imod Listernes Rigtighed efter Fremlæggelsen fremsatte Indsigelser.

§ 4.

Derfom den Ret, der tilkommer Nogen efter § 1, inden Udløbet af den i § 2 ommeldte Frist er overgaaet til Andenmand, træder Sidstnævnte i hans Sted.

Har en Pantecreditor havt Pant i de Ufrie, for hvilke Bederlag ydes, skal han have Ret til at erholde Fyldestgjørelse ud af Bederlaget, saafremt hans Pantefordring er forfalden til Betaling inden ovennævnte Frist. Et heller i andre Tilfælde skal Bederlaget kunne udleveres til en forhenværende Besidder af Ufrie eller den, der er traadt i hans Sted, naar herimod nedlægges Paastand af dem, der havde Pant i de Ufrie.

Dystaar der Tvist i Anledning af de her omhandlede Forhold, henhører Afgjørelsen under Domstolene, og skal da det Bederlagsbeløb, hvorom der trættes, tages i Forvaring af Regjeringen indtil Sagens Uddrag. Men i intet Tilfælde udenfor det, der omhandles i § 6, skal nogen Fordring kunne gjøres gjældende i Medfør af nærværende Paragraph, med mindre behørig Paastand derom er fremsat i Overeensstemmelse med de i § 2 indeholdte Bestemmelser.

§ 5.

Den, som ifølge de berigtigede Lister den 3die Juli 1848 ikkun besad en Ufri, eller den, der er traadt i hans Sted, erholder Bederlaget containt ubbetalt med det fastsatte Beløb af 50 vestindiske Daler. Jovrigt ydes Bederlaget i 2 pCt. halvaarlig Rente til hver 1ste Januar og 1ste Juli, fra 1ste Juli 1853 bærende, fra Besidderens Side uopsigelige, Statsforskrivninger, der i Genhold til nærværende Lov af Finantsministeriet udsædiggis paa Håndhaveren i det danske og engelske Sprog, samt forsynes med 26 halvaarlige Rente-coupons.

Til disse Statsforskrivningers Forrentning og Indfrielse efter offentlig Lodtrækning hvert Halvaar, første Gang til den 1ste Januar 1854 og saa fremdeles, indtil de alle ere amortiserede, bevilges halvaarlig 5 pCt. af deres samlede oprindelige Beløb, saaledes at først 2 pCt. af den til hver halvaarlige Termin tilbageværende Deel af det oprindelige Obligationsbeløb beregnes som Rente af denne Deel, og Resten af den bevilgede Halvaarssum anvendes til Indfrielsen efter Lodtrækning.

Rente- og Capitalbetaling saavel som Lodtrækning finder Sted i selve de dansk-vestindiske Besiddelser. Dog kunne Udtællinger, naar Begjæring derom betimeligt fremsættes for Finantsministeriet, ogsaa skee ved Finantskassens i Kjøbenhavn med Rigsbankpenge, efter Fradrag af Forskjellen, $6\frac{1}{4}$ pCt., mellem vestindiske Daler og Species.

§ 6.

Med Hensyn til Statskassens Panteret hos tidligere Herrer over Ufrie, skal ingen særlig Paastand efter §§ 2 og 4 behøves; men denne bliver herved i Almindelighed forbeholdt i samme Udstrækning, som Private kunne gjøre deres lignende Ret gjældende.

Derimod skal Gouverneuren være bemyndiget til for Statskassens Vedkommende at indrømme Pantedeblitor fri Raadighed over Bederlaget, naar dertil maatte ffjønnnes at være særegen Anledning. I denne Henseende vil, foruden det almindelige Hensyn til Pantegjældens Størrelse i Forhold til Plantagens Værdi og